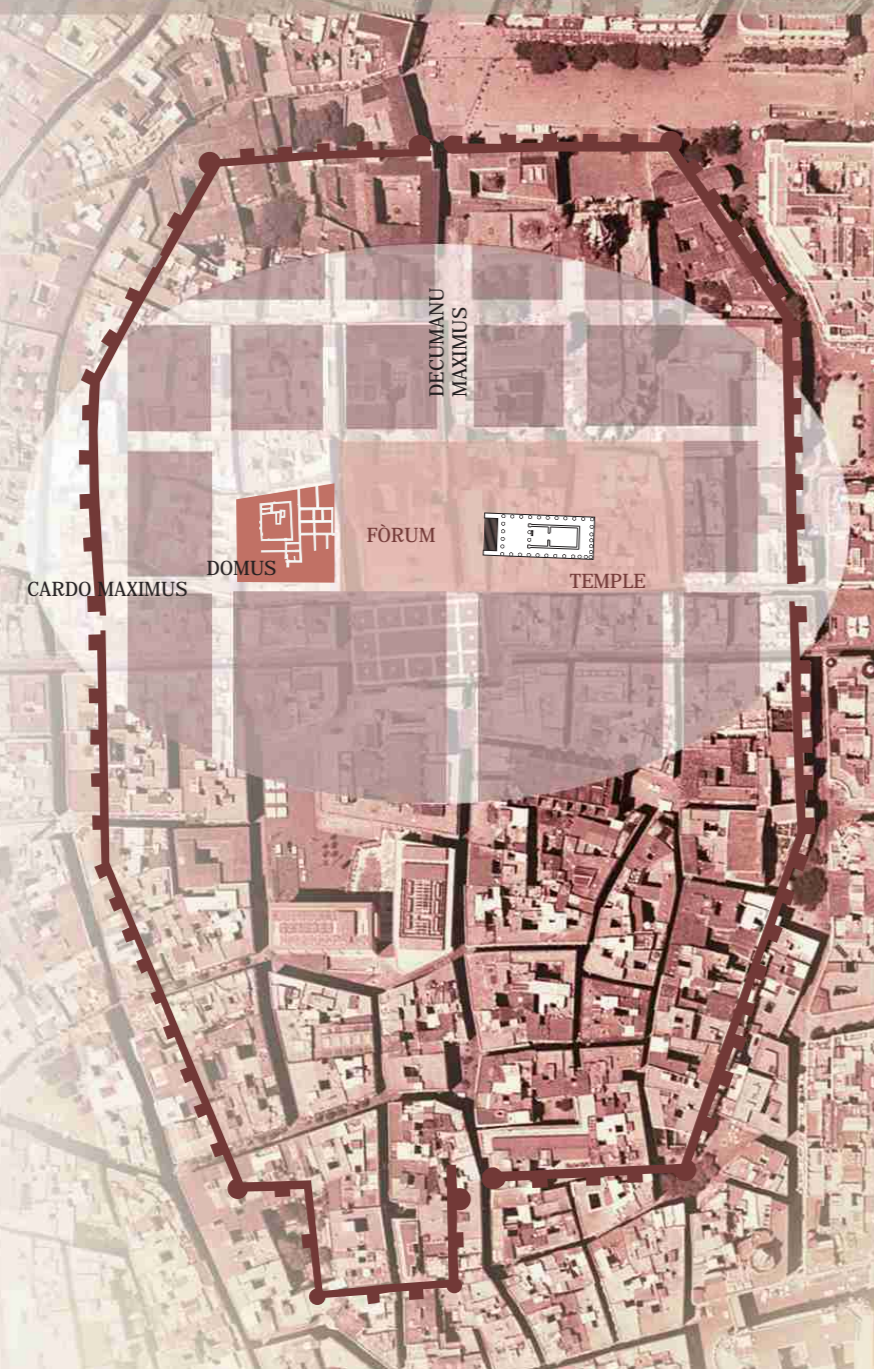

LA DOMUS DEL CARRER DE LA FRUITA

La ciutat de Barcino, fundada pels volts de l'any 15 aC, va experimentar en el segle IV una revitalització urbana notable, reflectida en l'edificació d'una nova i potent muralla que va folrar i reforçar l'existent des de l'època fundacional, així com en la construcció de diverses cases senyorials o domus dins del seu perímetre. És en aquest període i context històric que cal situar les restes romanes localitzades al solar del carrer de la Fruita, cantonada amb el de Sant Honorat.

Els vestigis identificats corresponen a una gran residència senyorial i a diversos locals comercials oberts al carrer. Aquestes edificacions van ser planificades i construïdes de manera unitària, segons un ambiciós projecte que va desenvolupar-se en una àmplia part d'una illa de cases de la ciutat romana. Domus i botigues devien ser propietats d'un personatge important de l'elit local, amb prou poder i recursos per establir-se a tocar del fòrum, el centre neuràlgic i representatiu de la vida social, econòmica i política de Barcino.

De la domus se'n conserva el *viridarium* (jardí amb diferents elements ornamentals), de 110 metres quadrats, emmarcat pel peristil (passadís perimetral porticat), al voltant del qual s'articulaven un seguit de *cubicula* (habitacions privades de la família), una zona de serveis i un magatzem. La importància econòmica i social dels habitants de la casa es fa palesa també per les considerables dimensions del pati porticat i per la riquesa decorativa general. Al mig del jardí hi havia un *lacus* (estany), diverses estances estaven pavimentades amb mosaics policroms, amb motius geomètrics i vegetals, i algunes habitacions estaven pintades al fresc imitant sòcols de marbre.

LA DOMUS I LES TABERNAE

Les tres botigues o *tabernae* documentades estaven adossades a la domus i s'obrien al *decumanus minor*, carrer el traçat del qual es correspon amb l'actual de Sant Honorat. La ubicació privilegiada d'aquests locals, molt cèntrica i concorreguda al segle IV, de ben segur va afavorir el rendiment econòmic dels negocis que s'hi van establir.

Les *tabernae* eren espais d'estructura simple conformades per una rebotiga a la part posterior, sovint utilitzada com a habitatge, i per la botiga pròpiament dita oberta a l'espai públic, on s'establien les relacions i transaccions comercials.

LA TRAÇA ARQUEOLÒGICA TÈNUE DEL TRÀNSIT A L'EDAT MITJANA

A mitjan segle VI poc o res quedava de l'antiga residència senyorial. En un procés constant d'enderrocs, terraplenaments i activitat constructiva esdevinguda al llarg dels segles, al mateix indret on s'havia alçat la domus s'edificaren nous espais d'habitació, de vegades aprofitant trams dels antics murs de la casa romana, però conformant habitacles nous, de reduïdes dimensions i amb funcions ben diferents. Aquest procés va generar un recreixement progressiu dels nivells de circulació, de manera que durant el segle VII ja s'havia assolit pràcticament el nivell actual a tocar del carrer de Sant Honorat.

El migrat registre arqueològic corresponent a l'alta edat mitjana fa difícil resseguir l'evolució constructiva d'aquest indret de la ciutat, i de moment es pot dir ben poc de la mena d'assentament que l'ocupava.

